

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 9T/47/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120011384
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Caban, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2023:2120011384.15

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava, v konaní pred senátom zloženom z predsedu senátu JUDr. T. K., U., a prísediacich U. B. a J. Y., v trestnej veci obžalovaného: V. B., nar. XX.XX.XXXX v U., trvale bytom F. XXX/XX, U., pre zločin legalizácia príjmu z trestnej činnosti formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 233 ods. 1, písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní dňa 24.10.2023 takto

rozhodol:

Obžalovaný

V. B., nar. XX.XX.XXXX v U.,
trvale bytom F. XXX/XX, U.,

sa uznáva za vinného, že

I.

v presne nezistenom čase medzi dňom 14.07.2013 a dňom 13.05.2015 na nezistenom mieste na karosérii osobného motorového vozidla zn. Q. XXXd, s pôvodným identifikačným číslom vozidla (F.) a výrobným štítkom v tvare Z V. B. presne nezisteným spôsobom pozmenil pôvodne pridelené identifikačné číslo vozidla na tvar Z a nahradil tiež pôvodný výrobný štítko novým výrobným štátom s identifikačným číslom v tvare Z pričom nechal k predmetnému vozidlu, ktoré malo hodnotu XX.XXX €, na neznámom mieste vyhotoviť aj falošné dokumenty v nemeckom jazyku, ktoré nechal najneskôr do 12.12.2014 preložiť do slovenského jazyka, a ktoré mali byť podľa údajov v nich uvedených vydané v D. republike, a to potvrdenie o registrácii číslo A XXXXXXXX, kde je ako vlastník vozidla uvedená osoba N. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom P., C. XXX/XX, pričom identifikačné číslo vozidla je v predmetných dokumentoch uvedené v tvare Z ktoré však bolo oficiálne pridelené inému vozidlu zn. Q. XXXd, a to v španielskom kráľovstve, pričom uvedené falošné dokumenty mienil použiť ako pravé,

II.

v úmysle zatajiť skutočnosť, že osobné motorové vozidlo zn. Q. XXXd s pôvodným identifikačným číslom vozidla (F.) v tvare Z bolo pozmenené na tvar Z a pôvodný výrobný štítko bol nahradený novým výrobným štítkom s identifikačným číslom v tvare Z a boli k nemu v predchádzajúcom období zadovážené tiež falošné doklady znejuce na takto pozmenené identifikačné číslo a údajného vlastníka s údajmi N. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom P., C. XXX/XX, sa V. B. dohodol s T. U., ktorý zareagoval na jeho inzerát, na predaji vozidla za sumu 10.000,- eur, ako aj na osobnom stretnutí za účelom obhliadky a odovzdania vozidla, pričom následne V. B. prisľúbil v presne nezistenom čase v období od apríla roka XXXX a dňom XX.XX.XXXX v G. na adrese L. XXX/XX odmenu XXX,- eur T. F. (trestné konanie voči obžalovanému T. F. bolo uznesením G. súdu A. zo dňa XX.XX.XXXX, sp. zn. XT/XX/XXXX, zastavené) za to, že zrealizuje predaj tohto vozidla T. U. s tým, že T. F. sa mal vydávať za osobu s priezviskom U., na tento účel mu V. B. odovzdal falošný občiansky preukaz znejujúci na osobu s týmto priezviskom a s fotkou T. F., ktorú mu predtým T. F. priniesol, ďalej kúpnu zmluvu, kde je ako predajca vozidla uvedená osoba

pod menom N. Q., ako aj falošné osvedčenie o evidencii vozidla vyhotovené v nemeckom jazyku s prekladom uvedeného osvedčenia do slovenského jazyka, pričom T. F. konajúc taktiež s úmyslom zatajiť pôvod vozidla v označenej trestnej činnosti súhlasil s takto naplánovaným predajom vozidla, vydávajúc sa za osobu s priezviskom U. stretol sa s T. U. najskôr v A. dňa XX.XX.XXXX, kde si T. U. vozidlo obhliadol, a následne aj dňa XX.XX.XXXX v A. na ulici F., kde na parkovisku pri hypermarkete A. T. F. podľa vopred jestvujúcej dohody s V. B. predstieral pred T. U. falošnú identitu tohto vozidla, neoznámil mu predchádzajúce pozmenenie identifikačných údajov vozidla a vyhotovenie falošnej dokumentácie k nemu, uvádzal mu, že vozidlo zakúpil pre dcéru, ktorá sa mala vrátiť zo zahraničia, avšak napokon sa nevrátila, kvôli čomu vozidlo nie je prihlásené v P. republike a podľa poslednej evidencie je preto ešte evidované na rakúskeho štátneho občana uvedeného v osvedčení, následne odovzdal kupujúcemu T. U. predmetné vozidlo, spolu s vozidlom mu odovzdal aj sfaľšované dokumenty vzťahujúce sa k predmetnému vozidlu, T. U. zase odovzdal na danom mieste T. F. za vozidlo hotovosť XX.XXX,- eur, ktorú následne po predchádzajúcej dohode T. F. odovzdal V. B., ktorý odovzdanie vozidla a peňazí z presne nezisteného miesta pozoroval, počas dohadovania o podmienkach predaja s kupujúcim telefonicky inštruoval T. F., a následne z miesta T. F. aj odviezol preč, pričom vozidlo bolo následne zaistené a rozhodnutím G. dopravného inšpektorátu G. riaditeľstva PZ v A. číslo G.-TT-G zo dňa XX.XX.XXXX, právoplatným dňa XX.XX.XXXX, aj vyradené z evidencie vozidiel z dôvodu neoprávneného pozmenenia identifikátorov vozidla, čím T. U. spôsobili spoločným konaním škodu vo výške XX.XXX,- eur,

t e d a

v bode I.

- pozmenil identifikačné číslo motorového vozidla a výrobný štítok motorového vozidla, a použil ako pravé identifikačné číslo motorového vozidla a výrobný štítok iného motorového vozidla, a tento čin spáchal vo vzťahu k motorovému vozidlu väčšej hodnoty,
- nechal si vyhotoviť sfaľšovanú cudzozemskú verejnú listinu v úmysle, aby sa použila ako pravá,

v bode II.

- spoločným konaním na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu,
- spoločným konaním vec pochádzajúcu z trestnej činnosti v úmysle zakryť jej pôvod v trestnej činnosti previedol na iného a tým činom získal pre seba väčší prospech,
- spoločným konaním vyhotovil verejnú listinu v úmysle, aby sa použila ako pravá, a sfaľšovanú cudzozemskú verejnú listinu požíal ako pravú,

č í m s p á c h a l

v bode I.

- prečin falšovanie a pozmeňovanie identifikačných údajov motorového vozidla podľa § 220 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona,
- prečin falšovanie a pozmeňovanie verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 352 ods. 7 Trestného zákona,

v bode II.

- prečin podvod formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona,
- zločin legalizácia príjmu z trestnej činnosti formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 233 ods. 1, písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona,
- prečin falšovanie a pozmeňovanie verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 352 ods. 1 Trestného zákona v časti s poukazom na § 352 ods. 7 Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e :

Podľa § 44 Trestného zákona súd u obžalovaného u p ú š ť a od uloženia súhrnného trestu, pretože považuje úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Partizánske

zo dňa 07.09.2016, sp. zn. 1T/47/2016, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 09.11.2016, sp. zn. 3To/87/2016, na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného za dostatočný.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd odkazuje poškodeného T. U., nar. XX.XX.XXXX v P., trvale bytom: Boleráz 618, s uplatneným nárokom na náhradu škody na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

U. § 172 ods. 2 Trestného poriadku tento rozsudok neobsahuje odôvodnenie výroku o vine a treste, pretože po vyhlásení rozsudku sa obžalovaný a prokurátor vzdali odvolania.

V súvislosti s výrokom o náhrade škody súd uvádza, že súd podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku odkázal poškodeného T. U., nar. XX.XX.XXXX v P., trvale bytom Q. XXX, s uplatneným nárokom na náhradu škody na civilný proces, a to z nasledovných dôvodov.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku „Ak podľa výsledku dokazovania nie je podklad na vyslovenie povinnosti na náhradu škody alebo ak by bolo treba na rozhodnutie o povinnosti na náhradu škody vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré presahuje potreby trestného stíhania a predĺžilo by ho, súd odkáže poškodeného na civilný proces, prípadne na konanie pred iným príslušným orgánom. Poškodeného treba označiť jeho menom a priezviskom, dátumom a miestom narodenia a miestom bydliska. Ak je poškodeným právnická osoba, treba ju označiť jej obchodným menom alebo názvom, sídlom a identifikačným číslom podľa záznamu v obchodnom registri, živnostenskom registri alebo inom registri.“

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dôkazy: originály registračných dokladov A. I - J a A. II - J (č. I. XXX), uznesenie Okresného súdu Trnava z 15.06.2021, sp. zn. 9T/47/2020 (č. I. 1062-1063), pripojený spis Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/18/2019, a z neho: zápisnica o hlavnom pojednávaní z 27.06.2022, rozsudok Okresného súdu Partizánske z 27.06.2022, sp. zn. 2T/18/2019, zápisnica o verejnom zasadnutí Krajského súdu v Trenčíne z 10.10.2023, sp. zn. 2To/110/2022; pripojený spis Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/47/2016, a z neho: rozsudok Okresného súdu Partizánske z 07.09.2016, sp. zn. 1T/47/2016, uznesenie Krajského súdu v Trenčíne z 09.11.2016, sp. zn. 3To/87/2016; ďalej rozsudok Okresného súdu Partizánske z 12.10.2020, sp. zn. 2T/55/2018, lustrácia obžalovaného v registri obyvateľov (RO), lustrácia obžalovaného v centrálnej databáze súdov (CDB), lustrácia obžalovaného v centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov (CESDAP), a odpis obžalovaného z registra trestov (RT).

Z uznesenia Okresného súdu Trnava z 15.06.2021, sp. zn. 9T/47/2020, vyplýva, že trestné stíhanie (spolu)obžalovaného T. F. bolo zastavené, pretože obžalovaný T. F. zomrel, a zároveň súd podľa § 281 ods. X Trestného poriadku odkázal poškodeného T. U. s uplatneným nárokom na náhradu škody na civilný proces. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 02.07.2021, pričom poškodenému T. U. bolo doručené dňa 28.06.2021 (č. I. 1066).

Súd je toho názoru, že vykonané dokazovanie neumožňovalo rozhodnúť o povinnosti obžalovaného V. B. nahradiť poškodenému T. U. škodu, ktorú si v konaní uplatnil.

V konaní smerom k rozhodovaniu o nároku na náhradu škody v zásade nebol vykonaný žiadny dôkaz, najmä nebol vykonaný výsluch obžalovaného V. B., a ani výsluch poškodeného T. U.. V konaní tak žiadnym spôsobom nebolo zisťované, či si poškodený T. U. uplatnil nárok na náhradu škody voči T. F. v civilnom konaní, prípadne voči dedičom T. F. alebo v dedičskom konaní po T. F., a ak áno, v akom rozsahu, prípadne ako takéto konanie dopadlo, ďalej či si poškodený T. U. uplatnil nárok na náhradu škody voči obžalovanému V. B. v civilnom konaní, a ak áno, ako takéto konanie dopadlo, a napokon nebol vykonaný výsluch obžalovaného V. B. za účelom zistenia, či poškodenému T. U. škodu nahradil, prípadne v akom rozsahu.

Dokazovanie v uvedenom rozsahu bolo o to dôvodnejšie, že skutok sa stal v roku 2015, a súd rozhodoval v roku 2023.

Zo samotného vyhlásenia obžalovaného V. B. o vine v zmysle § 257 Trestného poriadku, ako aj zo skutočnosti, že poškodený T. U. sa stručne vyjadril k nároku na náhradu škody v zmysle § 256 ods. 2 Trestného poriadku, nemožno odvodzovať alebo predpokladať vyššie uvedené skutočnosti. Uvedené ustanovenia majú procesnoprávnu povahu, a na to, aby súd mohol riadne rozhodnúť o nároku na náhradu škody, muselo by byť vykonané dokazovanie v hmotnoprávnom smere, za účelom zistenia skutkového stavu v čase rozhodovania o nároku na náhradu škody. Na to, aby súd mohol obžalovanému uložiť povinnosť nahradiť škodu, musel byť mať preukázaný relevantný skutkový stav bez dôvodných pochybností, v čase rozhodovania, pretože inak je potrebné uplatniť zásadu in dubio pro reo - v pochybnostiach v prospech obžalovaného.

Súd zdôrazňuje, že v prípade rozhodovania o nároku na náhradu škody súd nemôže nahrádzať procesnú aktivitu strán, najmä poškodeného, ktorý si uplatňuje nárok na náhradu škody, pretože by tým bolo porušené právo na nestranný súd. Súd z vlastnej iniciatívy môže vykonávať dokazovanie najmä k výroku o treste, pretože rozhodovanie o treste patrí do výlučnej právomoci súdu. Nakoľko procesné strany, a najmä poškodený, boli v tomto smere pasívne, súd z vykonaného dokazovania ohľadom náhrady škody nemal podklad na to, aby obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenému škodu.

Súd tiež uvádza, že nakoľko predmetom konania sú skutky z obdobia rokov 2013 až 2015, obžaloba bola podaná na súd v roku 2020, a súd rozhodoval v roku 2023, tak s poukazom na skutočnosť, že obžalovaný urobil vyhlásenie o vine podľa § 257 Trestného poriadku a súd mal k dispozícii dostatočné podklady pre rozhodovanie o treste, súd pristúpil k vyhláseniu rozsudku, pretože je v súlade s právom obžalovaného na spravodlivé konanie, vrátane práva obžalovaného na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, aby za takejto situácie trestné konanie čo najskôr skončilo.

V súčasnosti je filozofia trestného konania zameraná primárne na osobu obvineného, resp. neskôr obžalovaného, a nie na osobu poškodeného. Podstatné je, aby súd rozhodol o vine a treste, a nie o náhrade škody. Uvedené vyplýva aj zo skôr citovaného ustanovenia § 288 ods. 1 Trestného poriadku, ktoré výslovne ustanovuje, že súd poškodeného s nárokom na náhradu škody odkáže na civilný proces, ak by bolo treba na rozhodnutie o povinnosti na náhradu škody vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré presahuje potreby trestného stíhania a predĺžilo by ho. Napokon vzhľadom na uvedenú procesnú situáciu je aj tento dôvod relevantný ako podklad pre rozhodnutie súdu podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku.

Záverom súd pripomína, že s rozhodnutím súdu podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku nie je spojený ten následok, že by nárok poškodeného na náhradu škody zanikol, pretože poškodený má stále právo uplatniť si svoj nárok na náhradu škody v civilnom konaní.

Všetky výroky tohto rozsudku boli prijaté senátom Okresného súdu Trnava pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trnava na Krajský súd v Trnave. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré podáva za obžalovaného jeho obhajca, ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného alebo za zúčastnenú osobu ich splnomocnenec, musí byť zároveň odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Oprávnená osoba sa môže vzdať práva podať odvolanie. V prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Obžalovaný môže výslovne vyhlásiť, že nesúhlasí s podaním odvolania v svoj prospech jeho príbuznými v priamom rade, jeho súrodencami, osvojiteľom, osvojencom, manželom a druhom. Odvolanie má odkladný účinok.